

بررسی مقایسه‌ای اندازه‌گیری ارتفاع استخوان آلوئول قبل و هنگام جراحی

دکتر رویا شریعتمدار احمدی* - مهندس خسرو مانی کاشانی** - دکتر نرگس دری***

*- استادیار گروه آموزشی پیروندولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان.

** - استادیار گروه آموزشی پزشکی اجتماعی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان.

*** - دندانپزشک.

چکیده

زمینه و هدف: اندازه‌گیری مستقیم استخوان حین جراحی، درست‌ترین روش ارزیابی میزان استخوان بازسازی شده در درمانهای رژنراتیو می‌باشد. این روش تهاجمی بوده و امکان آسیب رسیدن به بافت‌های بازسازی شده در آن وجود دارد. هدف از مطالعه حاضر بررسی دقت (BP) Bone Probing به عنوان یک روش با ارزش و معتبر غیرجراحی در ارزیابی کمرست استخوان آلوئول و تعیین سطح استخوان می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه تحلیلی - مقایسه‌ای ۲۲ مولر و پرمولر فک بالا در بیماران مبتلا به پیروندتیت مزمن که برای انجام جراحی پیروندتال انتخاب شده بودند شرکت داده شدند. برای اندازه‌گیری عمق استخوان (BPD) (Bone Probing Depth) و نیز ارزیابی سطح استخوان هنگام جراحی (SBL) (Surgical Bone Level) و برای هدایت صحیح پروب، یک استنت آکریلی برای هر نمونه ساخته شد. نواحی مزیال، دیستال و قسمتهای میانی باکال و پالاتال تمام دندانها اندازه‌گیری گردید.

یافته‌ها: اختلاف بین BPD و SBL در سطوح مختلف شامل: مزیوباکال، میدباکال، دیستوباکال و میدپالاتال به ترتیب 0.74 ± 0.09 و 1.01 ± 0.068 و 0.11 ± 0.24 و 0.88 ± 0.28 بود که این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار نبوده است ($P < 0.05$)، البته ضریب همبستگی مثبت آماری بین دو مرحله اندازه‌گیری در تمامی سطوح و نواحی وجود داشت. ($r = 0.97$)

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه حاکی از آن است که بدون توجه به سطح پروب شده و نوع دندان و وجود *Intrabony defects* یک اختلاف اندک بین BPD و SBL وجود دارد و BPD یک روش مطمئن برای تخمین میزان رژنریشن استخوان پس از درمان پیروندتال بوده و می‌تواند به جای روش تهاجمی SBL پروبینگ هنگام جراحی مورد استفاده قرار گیرد.

کلید واژه‌ها: سوندینگ - پروبینگ - استخوان - لثه

وصول مقاله: ۸۳/۷/۱ اصلاح نهایی: ۸۳/۱۰/۲۶ پذیرش مقاله: ۸۳/۱۲/۲۶

نویسنده مسئول: گروه آموزشی پیروندولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان R-shariatmadar46@yahoo.com

مقدمه

می‌باشد(۱)، گر چه ارزیابی میزان رژنراسیون واقعی این انساج بدون بررسیهای هیستولوژیک غیرممکن است، معذالک از لحاظ بالینی، پارامترهایی وجود دارد که به کمک آن می‌توان میزان موفقیت درمانهای رژنراتیو را تخمین زد. یکی از این پارامترها، میزان تغییراتی است که در سطوح

بیماری پیروندتال باعث تحلیل استخوان آلوئول و لقی دندان می‌شود و در نهایت در صورت عدم درمان منجر به از دست رفتن دندانها در افراد بالغ می‌شود. از اهداف درمانی در بیماران پیروندتالی بازسازی انساج پیروندتال شامل بازسازی لثه، سمان، PDL و استخوان آلوئول